

PŘEHLED

2

cena 3,- Kč

20. ledna 1995

Nová Spořitelna v Hranicích.

Z obsahu 2. čísla
**ČESKÁ SPOŘITELNA
 V NOVÉM**
 str. 2
HISTORIE DOMU
 č.p.15
 str. 2-3
JAN PALACH
 str. 4
JAN ZAHRADNÍČEK
 str. 7

Firma

SMOZA

spol. s r.o.,

vyhlašuje výběrové řízení
 na místo

obchodního zástupce

pro pracoviště v Hranicích

Požadavky:

- muž do 30 let
 - umění jednat s lidmi
 - řidičský průkaz skupiny B
 - vzdělání VŠ nebo SŠ
 - dobrá znalost PC
 - základy anglického jazyka
- Nástup: březen 1995

Žádosti s životopisem
 zašlete nejpozději

do 31.1.1995 na adresu:
 Smoza, s.r.o., P.O.BOX 54,

NEJLEVNĚJŠÍ

INZERCE JE

V PŘEHLEDU

1cm² = 10,-Kč

Pro stálé zákazníky výrazná sleva.

ČESKÁ SPOŘITELNA V NOVÉM

Každopádně událostí týdne se stalo otevření nové budovy České spořitelny v Hranicích v pondělí 16. ledna 1995. Tak Hranice díky spořitelně udělaly opět krok ke světovému standardu. Za několik let si málokdo vzpomene, že v místech kam si budeme chodit pro peníze nebo je ukládat fungoval Hotel Brno s restaurací.

Nákladnou rekonstrukci budovy provedly Pozemní stavby Přerov. Málokdo si dovede představit kolik práce a úsilí tato rekonstrukce stála, peněz nevyjímaje. Z původní budovy zůstala jenom obvodová skořápka. V základech domu skončily tuny materiálu. Většina domů na náměstí má totiž pod sebou minimálně dvě patra sklepů, která byla v minulosti ledabyle zavezena nebo zaházena smetím a odpadovým stavebním materiálem. To ostatně čeká všechny majitele budov na náměstí.

Interiér budovy je honosný a nákladně upraven, jak je ostatně zvykem ve všech bankovních ústavech. Částečně koresponduje s interiérem o něco dříve otevřené spořitelny v Přerově. Osobně mě jenom překvapila bezduchá plastika ve vstupní chodbě s tekoucí vodou do skleněného akvária. Každý návštěvník této banky ovšem zaplesá nad rozlehlými prostorami, kde se

konečně nemusí mačkat u okenka jak tomu bylo ve staré spořitelně. Je vidět, že bylo dbáno na diskrétnost při jednání s klienty.

Co nového pro klienty připravili a připravují jsme se zeptali paní Strnadlové - vedoucí této pobočky

Především je to v zádveří instalovaný bankomat. Tak mají možnost majitelé bakovních karet vybírat si peníze celých 24 hodin denně. Vtipně bylo vyřešeno instalování tohoto bankomatu. Po zavírací hodině se k němu dostanou pouze majitelé těchto karet.

Další novinkou je noční trezor pro podnikatele, kteří tak mají možnost odvádět svoje tržby také 24 hodin denně. Zřízeno bylo několik nových oddělení, které ve staré budově ani neexistovala. Úvěry podnikatelům, pro právnické osoby a oddělení kapitálového trhu. Co osobně považují za nejdůležitější zlepšení, že Vás pracovnice u přepážky může oka-

mžitě informovat o stavu vašeho konta a po dokonalém zavedení počítačové sítě se dostane člověk k výpisům během dvou dnů, a to je pro mnohé podnikatele ten nejdůležitější pokrok.

Já osobně považuji za největší devízu této banky v Hranicích její personál, který je vždy ochotný a snaží se svým zákazníkům pomoci. Protože pokud honosné místnosti obývá neochotný personál, žádné skvosty to nenahradí.

Závěrem si ovšem nemohu odpustit jednu kritickou poznámku. V dřívějších prostorách měla tato banka otevřeno do osmnácti hodin a dnes v novém pouze do šestnácti. A to je podle mého názoru krok zpátky.

Ale jak jsem se dozvěděl od vedoucí pobočky ještě nic není definitivního a prodloužení provozní doby by znamenalo značný nárůst počtu pracovníků.

DŮM HOTELU BRNO čp. 15 NA NÁMĚSTÍ PhDr. Bohumír Indra

S laskavým svolením autora přinášíme dnes historii domu čp. 15, který dnes slouží jako banka. Jednak, aby pracovnice věděly v jakých prostorách sedí a trochu historie neuškodí. I v budoucnu budeme při představování jednotlivých firem na náměstí čerpat z obsáhlé práce pana docenta B. Indry, který se zasloužil o podrobné zmapování historie Hranic.

Budova v dnešní podobě byla postavena od základů v r. 1861 po zboření a odstranění starého jednopatrového domu. V držbě tohoto dříve právozárečného šenkovního domu na náměstí se za 400 let vystřídala řada majitelů. Nejstarší zjištělný majitel domu zapsaný v dochovaných purkrechtních knihách městských, měšťan Mikuláš Skřešovský jej prodal r. 1570 za 650 zl. Jakubovi Kopřivovi. Vdovu Kopřivovou Johanu si vzal r. 1587 za ženu ševcovský mistr Bartoš Procházka, r. 1598 však dům prodal perníkari Pavlu Hořicovi,

zvanému jinak Pytka. Po 18 letech držby prodal perníkari Hořice dům r. 1616 za 700 zl. Lukáši Dobrušskému, důchodnímu písaři hranické vrchnosti Václava Mole z Modřelic. Dobrušský byl už r. 1614 vrchnostenským důchodním písařem v Hranicích, ženatý s Annou Kavkovou, vdovou po luterském knězi Jiřím Proxidesovi Náchodském, bývalém správci městské školy v Hranicích (do r. 1620), pozdějším luterském faráři v Mikulčicích na jižní Moravě. Po konfiskaci hranického panství Molovi byl Dobrušský od r. 1622

důchodním písařem na biskupském panství v Kelči až do své smrti r. 1636. Zemřel 60letý ve svém domě v Hranicích a byl pochován jako přední měšťan a panský úředník ve farním kostele u fary (zbořeném po vystavění nového kostela na náměstí v 18. století). Druhou ženu Dobrušského Magdalenu Smolinskou z Lipníka n.B., s níž byl ženat od r. 1631, si vzal za ženu mladý soukenický mistr Jan Velický, jemuž manželka postoupila dům r. 1637. V soupise obyvatel města, jejich majetku a zaměstnání, pořízeném r. 1644 za válečných let tři-

cetileté války pro daňové účely, je zapsáno, že Velický se živí dosti nuzně řemeslem soukenickým, má jednu krávu, osetého má tři měřice. Po jeho smrti r. 1666 byl dům prodán za 700 zl. krejčovskému mistru Pavlu Linhartovi, který dům zcela zaplatil, opět opravil a r. 1694 prodal za 1 000 zl. Andrysu Kuzníkovi, městskému rychtáři, vymínil si však do smrti s manželkou výmínek v domě, malou světničku dole od rynku s kuchyní. Když potom Kuzník r. 1704 dům v ceně 1 000 zl. prodal řemenáři Kristiánu Ryperovi za hotově složených 430 zl. rýnských, byl při zápisu domu opět zajištěn v domě výmínek vdově Linhartové Aniče - krejčírce. V držení rodiny Riparů, jak je pak důsledně psáno, zůstal tento dům na sto padesát let až do poloviny 19. století. Kristián Ripar jej odkázal testamentem svému zeti Matěji Riparovi, který si vzal za ženu jeho dceru Aničku, vdova Kristiánova Kateřina mu dům odvedla r. 1761 za 900 zl. R. 1771 jej převzal od otce Matěje jeho syn Antonín Ripar, otec si však ponechal zahradu a paseku, a vymínil si v domě výmínek pro sebe a manželku, dolní přední světnici, vrchní zadní světničku, hůru pro pivovarní skladování, jeden sklep a jeden chlév k užívání. Antonín Ripar si dal za narůstajícího znehodnocování peněz ocenit r. 1791 dům magistrátem města. Zednický a tesařský mistr jej ocenili na 2 900 zlatý, suma ta byla také zapsána do gruntovních knih městských. Od r. 1808 patřil dům soukenickému mistru Františku Riparovi, který se na něm uvádí ještě v r. 1832. Později byl dům připsán jeho třem dcerám a jejich manželům, od nichž jej koupil r. 1856 i s obecní rolí za 4 120 zl. hranický stavitel Klement Zástěra. Ten dal starý jednopatrový dům r. 1861 do základu zbořit a vystavěl na jeho místě téhož roku zcela nový dvoupatrový obytný dům. Při tom byla do stavební plochy nového domu pojata také celá plocha bývalého domovního podloubí, jak to bylo již dříve provedeno zastavením loubí knížecího domu čp. 5 na rohu náměstí (dnešní lékárna). Touto zástavbou domovního podloubí knížecího domu r. 1806, schválenou krajským úřadem, proti níž marně protestovali město i měšťané, byl znemožněn dosavadní volný plynulý průchod a komunikace podloubím domů okolo celého náměstí a v přilehlých ulicích, ceněný zvláště za deštivého počasí a nevlídných zimních měsíců. Také za válečných let při ležení vojsk ve městě byli na podloubích vždy umístěni koně i vojáci, pro něž by měšťané museli jinak dát k dispozici vlastní stáje, a svůj dobytek umístit nouzově na

předměstí, na pasekách a ve stodolách. Hranický kronikář Josef Žáček zapsal o této zástavbě domovního loubí stavitel Zástěrou r. 1861 do pamětní listiny, vložené r. 1869 do bání radniční věže po dokončení její opravy „Od té doby začali také ostatní měšťané na náměstí zastavovati loubí před svými domy“.

Stavitel Zástěra byl vlastenecky uvědomělý nadšenec a jedním ze zakladatelů prvního českého spolku v Hranicích, založeného r. 1862, tzv. „Čtenářsko-pěveckého spolku Beseda Hranická“ (později Beseda Jurik), jehož účelem podle schválených stanov bylo „čtení časopisů a knih obsahu politického i zábavného, jakož i pěstování zpěvu národního moravského i českého“. Zástěra byl také prvním předsedou spolku až do své smrti 8. července 1863. V jeho domě se konaly po určitou dobu první schůze spolku a pěvecká cvičení. Zemřel na leukémii ve věku pouhých 38 let. Zanechal vdovu Terezii a 6 nezletilých dětí: Antonína, Ernestinu, Josefu, Boženu, Emu a syna Františka. Smrt mu znemožnila provést kromě jiných také stavbu nové lázeňské budovy v Teplicích n. Bečvou, již byl pověřen.

Nově postavený dům čp. 15 v ceně 13 850 zl. byl po jeho smrti r. 1863 zapsán nezletilému synovi Antonínu Zástěrovi, všem dětem i vdově zajištěny však podíly. Vdova Terezie získala postupně od všech dětí jejich podíly a odstoupní smlouvou z prosince 1875 postoupila v lednu 1876 spoluvlastnické právo svému manželovi Josefu Novotnému.

Po dokončení novostavby domu čp. 15 dal stavitel Zástěra zazdít nad vjezdem do domu starou kamennou desku se šlechtickým znakem, která je tam umístěna podnes, znak je však pomalován olejovými barvami libovolně zvolenými. O této desce se znakem na domě se zmiňuje již r. 1864 Libor Scholz, autor prvních česky psaných dějin města Hranic, vydaných toho roku tiskem. Píše, že neví komu znak náleží, uvádí však písmena nad znakem O. a H. a dolní letopočet 1613. Znak byl umístěn v ozdobné kartuši představuje štítek, zdobený nahoře pěticípou korunou, na červeně pomalovaném štítě byl šikmý žlutý pás. Nahoře v rozích desky byla vytesána písmena, vlevo zamazané písmeno O nebo P, vpravo písmeno H, dole letopočet 1613. Znaková kamenná deska nepochází však z r. 1613, a podle kamenického provedení a mladších heraldických forem znaku i písmena byla nepochybně pořízena až koncem 18. resp. počátkem 19. století. Nemá

nic společného s dřívějšími držiteli zbořeného starého měšťanského domu před r. 1861, ani s pernikářem Pavlem Hořčicou, který dům držel v letech 1598 až 1616. Deska byla umístěna původně jinde a byla sem přenesena stavitel Zástěrou v letech 1861 až 1863. Patřila patrně rodině jeho manželky Terezie, jejíž příjmení a původ neznáme. Olejovými barvami zalíčený znak znemožňuje spolehlivé zjištění, co vlastně je na štítě zobrazeno, bude proto možné jej určit a zjistit jeho vztah k domu až po pořádném očistění.

V osmdesátých letech 19. století se stal majitelem nově postaveného domu hostinský Tomáš Langer z Brna, který dům adaptoval na restauraci a ubytovací hotel, hlavně pro návštěvníky lázní Teplic n.B. a dal mu jméno „u Brna“. Langer najal v té době od majitelky hranického panství kněžny Gabriely Hatzfeld - Wilderburgové lázně Teplice n.Bečvou, postavil také na pravém břehu Bečvy u silnice proti dřevěné lávce přes řeku a lázeňské budově hostinec s výčepem piva a pálenky, dnes zbořený. Lázně Teplice však za něho zcela upadly. Po jeho smrti převzala hotel Brno i nájem lázní Teplic jeho vdova Amálie Langrová a vedla je až do r. 1901, majitelkou hotelu byla však ještě r. 1906. Po Langrově převzal hotel Brno s kavárnou a restaurací hostinský F.J. Rychtarský, v r. 1924 pak hotelier Jan Čermák, dosavadní nájemce restaurace akciového pivovaru v Přerově. Ten provedl adaptaci kavárny a restaurace, vybavil nově 17 cizineckých pokojů hotelu, postavil autogaráže na dvoře, takže koncem dvacátých let se hotel stal vyhledávaným společenským střediskem, zejména důstojníků z vojenské akademie a hranické posádky i početných návštěvníků města a lázní. Před hotelem zřízeno hlavní stanoviště autodrožek a autobusů, přijíždějících a odjíždějících odtud pravidelně k vlakům na Severní nádraží a do Teplic, postavena tu benzinová pumpa aj. Ostatní hranické hotely za první republiky a okupace, hotel Litovel, Spolkový hotel, Černý orel, hotel Kino a Koruna s několika cizineckými pokoji byly vlastně jen ubytovací hostince. Až koncem republiky přibyl nový hotel Moravia (dnes ubytovna Střední lesnické technické školy), přebudovaný z býv. hostince Wolfova čp. 367 a sousedního domku čp. 419, který měl 12 cizineckých pokojů. Po Janu Čermákovi převzal hotel Brno jeho syn Václav Čermák, který jej vedl do znárodnění.

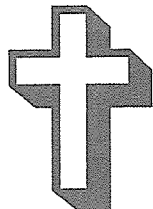
JAN PALACH

Narodí-li se člověk, je to důvod k radosti. V opačném případě se dostavuje smutek, lítost, pláč. V těchto dnech přišlo české divadlo o velikého herce, protože před krátkou dobou, přesně 15. ledna zemřel po těžké nemoci herec Národního divadla Josef Kemr. Tento populární herec a poctivý člověk odešel a zůstala po něm meze- ra. A smutek zůstal těm, kteří ho znali, byli častými svědky jeho hereckého umění; lidé blízcí, přátelé, filmoví a televizní diváci. To je současnost.

Začátek týdne - 16. leden patří jinému jménu. Jménu, které už patří do historie. Tenkrát také zemřel člověk. Mladý, perspektivní. nelze odhadnout, kolik lidí se u nás rozplakalo, když televize a rozhlas oznamovaly, že zemřel student Karlovy univerzity Jan Palach. Pláč byl o to lítostivější, stejně jako úlehk zděšenější nad odchodem tohoto mladého muže, protože si tenkrát před 26 lety vzal Jan Palach život kvůli nám. Jeho smrt sebeupálením byla tragickým protestem proti absurdní situaci světa konce šedesátých let. Jenže svědomí mocných je široké. Vždyť si jen uvědomme, co se ve světě odehrálo od r. 1968, kdy nás „bratrská vojska“ obsadila. Jan Palach tenkrát signalizoval svým činem nespokojenost tehdejších mladých lidí s danou realitou, burcoval proti otupělosti, smířlivosti, ale také proti poraženectví a internacionální podlézavosti. Věřil jako mnozí věřili v polednový vývoj, věřil v obrodu společnosti, věřil, že konečně nastal konec lži a násilí. Srpnové události ukázaly, že tomu tak není. Národ se tenkrát vzbouřil. Ale mnozí politikové nastalý vývoj změnili, podrobili se násilí a duch poraženectví a nestatečnosti nabýval vrchu.

Jan Palach položil před svědomí národa cenu nejvyšší - cenu života. Za právo na otevřené vyjadřování myšlenek a názorů. Jeho oběť mohla s postupujícími roky připadat

marná a stále marnější, zbytečnější. Normalizátoři se snažili co mohli. Znevážili Palachův čin, obvinili kdekoho a využili této tragické události k pronásledování svých odpůrců. Ve jménu boje proti antisovětským a antisocialistickým silám. Více jak dvacet let byl Jan Palach zakázán. Nebylo možné důstojně uctít jeho památku. kdo to udělali či udělat chtěli, octli se na seznamech a v nemilosti. Mladá výzva statečného studenta, jeho tragická osobní oběť musela i po smrti čelit neúprosné přesile, snažila se probouzet vědomí a svědomí národa. Svou smrtí promluvil Jan Palach za nás

mnohé, méně statečné, promluvil za právo volnosti, svobody, tolerance a rovnocennosti při výměně názorů. Zasadil ránu mocenské pýše, ješitnosti, sobecké totalitě. A to normalizátoři nemohli potřebovat. Byli si přitom vědomi marnosti boje protože vzpomínka na čin, vzpo-

mínka na smysl této oběti se vymazat z mysli lidí nedá. Jen potlačit. Bohužel nutno jedno přiznat. Za dalších pětadvacet let vzpomínky vybledly. Mohli jsme být svědky toho, jak z televizní obrazovky, zaznívají rozpačité odpovědi reprezentantů mladé generace dneška. Nevědí, nebo nevědí nic určitého. Jsou tak staří, vlastně mladí jako byl v r. 1969 Jan Palach. Proto o něm dnes píšeme. A je třeba apelovat na každého, na rodiče, na učitele i na ostatní, že nelze historii odmítat, že je tu proto, aby nás poučila, varovala či dodala odvahy.

20. ledna 1969 se v Praze konal pohřeb Jana Palacha. Velká takřka národní manifestace. Stejná jako r. 1939 při pohřbu studenta Jana Opletala, jehož smrt zavinil nastupující fašismus. Smrt Jana Palacha má na svědomí jiná totalita. Nezapomínejme, nemáme právo zapomenout. Čest stále patří památce Jana Palacha. A nové nastupující generace by měly vědět!

J.K. □

Vážená redakce,

v posledním čísle jste se prezentovali článkem, jehož obsahem byl obecný pohled na kvalitu středního soukromého školství. Problémů je mnoho. Na státních školách, ale také na privátních školách. Zde je situace daleko složitější a majitelům a pedagogům těchto ústavů není co závidět. Nevím, do jaké hloubky jste se seznámili se zásadními změnami, které nastaly vinou neprofesionálního počínání ministerstva školství, v čele se samotným ministrem I. Pilipem. Stala se totiž taková „menší“ chybička, kterážto se vloudila do sestavování rozpočtu tohoto roku. V rozpočtu na rok 1995 totiž chybí 3,6 miliardy Kč. Na mysl se vkrádá otázka: „Kdo zaplatí matematickou chybu ministerských úředníků? Odpověď je nasnadě. Rodiče. Podle posledních statistických údajů navštěvuje soukromé střední školy téměř 100 000 studentů. Je tedy jasné, že se zvýší školné o 300 Kč měsíčně. Rodiče tak budou doplácet na chybný předpoklad samotného ministra, který se domníval, že se snižuje počet žactva. Nevím, zdali měl na mysli žáky základních škol, ale na středních školách nastal jev opačný. Bylo otevřeno tolik škol, že byla skoro pokryta poptávka po středním vzdělání.

Je pochopitelné, že majitelé středních soukromých škol, rodiče žáků těchto škol považují postup ministerstva za diskriminační. Státní i privátní školy měly nárok na stejný státní příspěvek a z hlediska rodičů to bylo spravedlivé (všichni platíme stejné daně). Co nastane, sníží-li se tyto státní dotace? Soukromé školy přestanou být přístupné středním vrstvám. Ministerstvo se tedy rozhodlo opět podpořit zkorumpované státní školství a nedostatky a neduhy své působnosti léčit prostřednictvím postihů vůči privátnímu školství. Pan ministr si zřejmě nemůže dovolit státní školství nepodpořit. Co kdyby privátní školství odčerpalo studenty státním školám?

Karel Kolářek

□

HÁDEJ, MŮŽEŠ JEDNOU... ANEB RUDĚPŘÁVNÍ CYNIHYENISMUS

Stejně jako jiné deníky, i postkomunistické ale stále Rudé právo podniká na své čtenáře různé ataky formou rozličných soutěží. Mezi nejlukrativnější (pro noviny) určitě patří různé telefonické soutěže, kdy má čtenář šanci vyhrát jakési ceny. Než se ovšem dostanete ke slovu, omráčí Vás informátor dvouminutovou přednáškou, kdy Vám polopapisticky sděluje, jakým způsobem máte odpovědět. Mimo jiné mu sdělujete svou adresu (prý, aby Vám měli kam zaslat cenu). V sobotu jsem čirou náhodou nahlédl do RP, které si ze zvyku kupuje jeden známý, pochopitelně důchodového věku, a...

... nevěřil jsem svým očím. V soutěži Hádej, můžeš jednou... jsem zahlédl povědomou tvář. Když jsem se na karikaturu podíval pozorněji, zjistil jsem, že se jedná o tvář těžce nemocného herce Josefa Kemra. Lidé s kulturním rozhledem již několik měsíců věděli, že tento český herec, ojedinělá osobnost českého divadla, stříbrného plátna, také televizních her a inscenací, bojuje se zákeřnou, neúprosnou chorobou. Přesto, anebo v případě soudruhů redaktorů v RP právě proto, se v sobotu 14. ledna na straně 3 deníku RP objevil nejspíše žert, byť nenápadně naservírovaný. Samozřejmě, že se jedná o soutěž a soudruzi redaktori nepovedenými variantami chtěli napomoci čtenářům ve správném řešení, ale toto tvrzení nepřesvědčuje. Pochopitelné je to, že čtenář s nižším IQ uhádl, zaradoval

se a zatelefonoval (64 Kč vyhozených oknem není k zahazení) - pozn. redakce - 32 Kč za min. hovor. Ale posuďte sami. Bylo od autora soutěže humánní zadat dvě varianty odpovědí, které nepřímou urážejí osobnost a dnes, bohužel, můžeme říci památku herce Josefa Kemra? Připustit myšlenku, že Josef Kemr hrál v televizních škvá-

„Vymyťte Satany z povrchu zemského“. Půlmilionová „ulice“ pochopila a obratem skandovala „Satan je na Hradě“ (tam tehdy pochopitelně pobýval jistý právník z Dúbravky u Bratislavy, pro něhož se tato výzva stala osudnou). Nezůstaly zapomenuty další a další Kemrovy výroky a jeho hodnocení bývalého režimu, ale také kritický pohled na nešvary polistopadového vývoje. Jako každá velká osobnost byl jedněmi milován, druhými nenáviděn. Sobotní RP nepřímou potvrdilo, na které straně stálo a stojí. Není se nakonec čemu divit.

Jsem zvědav, zda-li do své soutěže zahrnou i národní umělkyni, kovanou soudružku Jiřinu Švorcovou, až bude na svém posledním revolučním pochodu, směřujícím do vysněného komunistického ráje. Je docela možné, že vtipný

redaktor otiskne vedle vyretušované karikatury prodavačky Anny Holubové tyto varianty odpovědí:

1. Emanuela
2. Angelika
3. Žena za pultem

Jistě se čtenáři opět pobaví, zatelefonují a vyhrají a život půjde zase dále. Cynismus a hyenismus je některým stranám a hnutím vlastní již od dob jejich vzniku. V konečných důsledcích sice historie zaznamenává desítky miliony mrtvých, ale co to je proti ideím které tyto strany naplňovaly a chtějí naplňovat. Herec Josef Kemr měl pravdu, ale ta nebyla vyslyšena...

L V I strana 3

Hádej, můžeš jednou

Správná odpověď voláte do 24 h
na kterémkoliv z uvedených tel. čísel

0609 722 233
0609 722 244

Ve kterém z těchto filmů či seriálů
hrál herec na obrázku?

1. Chobotnice
2. Vražedné pobřeží
3. Chalupáři

32,- Kč/1 min vč. DPH

rech Chobotnice a Vražedné pobřeží je absurdní hloupost, ale také značný netakt vůči Kemrovi - člověku, jenž v sobotu dohrával svou největší roli, svůj život. Josef Kemr v neděli 15. ledna 1995 zesnul po dlouhé těžké nemoci. Herce Josefa Kemra lidé uznávali a cenili si ho jako člověka, statečného občana, jenž se, na rozdíl od jeho mnoha a mnoha kolegů a kolegyněch nebál říci bolševikovi tvrdou pravdu do očí. Bolševikovi tenkrát vadila i jeho hluboká křesťanská víra. Komunisté Kemrovi zřejmě nikdy nezapomněli jeho vizionářská slova (bohužel nebyla zatím naplněna), která pronesl před státní davy na Letenské pláni dne 24.11.1989.

□

CIRKUS PRAHA - ROCKOVÁ AKCE ROKU 1994 !!! aneb pohled trošku jinak

Zcela nenápadně, se těsně před vánocemi konal v sálečku Besedy rockový koncert jedinečné rockové formace, pražské čtveřice ZIRKUS PRAGUE. Předkapelou byla hranická talentovaná formace Huyginsův princip. Tuto, víceméně prodělečnou kulturní akci, pořádala firma Studio 2H a týdeník Přehled s pomocí rodičů členů skupiny Huyginsův princip, paní uvaděčky z kina Svět a správce Besedy pana Úlehly, který dohlížel na pořádek a dodržování různých předpisů.

Všechno začalo jinak, než by si leckdo pomyslel. Technika z Nového Jičína přijela s více jak hodinovým zpožděním. Nedostavila se ani dostatečná (minimální) špetka pořadatelů. Nakonec se to zvládlo ve třech. Očekávala se hojnější účast, aby se aspoň částečně pokryly některé výlohy, spojené s pořádáním koncertu. Bohužel, ti mladší dali přednost diskotéce na sídlišti Cement a těm starším se už asi nechtělo. Je to škoda. Osobně jsem na této akci postrádal některé tváře, které vidávám na koncertech anglických či amerických kapel v Praze, Ostravě či Brně. Cirkus Praha asi neznají, protože by na 100% přišli. Leč, přišli na koncert i takoví, pro které se rocková muzika stala pouhou záležitostí činnosti, která je smyslem jejich existence. Bez „trávy“ to holt asi někomu nejde. Co si myslíte o zdevastovaných stěnách panského WC po necelé půlhodině této akce. Hrdina („pisatel“) si asi neuvědomil, že svým činem akci nepomohl a navíc zatížil pořadatele dalšími náklady, protože ten musel nechat WC vylíčit a uvést do původního stavu.

Díky všem, kteří pomohli zaplnit sálek „JKP“ a svým sympatickým tanečním projevem či potleskem podpořili bezkonkurenčně nejlepší kapelu, co v Hranicích za posledních 20 let hrála. Jak podotkl jeden starší účastník: „Lepší snad byli v 72. roce jen Flamengo“. Cirkus Praha dohrál poslední pecku a mohly vypuknout vánoce.

KaM □

ROCKOVÝ SERVIS

Skupina LAST DREAM má „tvůrčí“ pauzu. V současné době nikde nekonzertují.

Kytarista NOONIES „Pete“ odešel 3. ledna na vojnu. Skupina hraje zatím pouze ve třech.

Kapela ZEZADU se dává opět dohromady. Nyní je v novém obsazení a připravuje nové písně. Hranickým posluchačům by se měla představit koncem března.

Dne 4. února bude ples hranického gymnázia. O živou hudbu se postará skupina GRADACE a krátké vstupy budou mít skupiny: ŽIVEC ORTOPLAZ, NOONIES a HUYGENSŮV PRINCIP.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA INFORMUJE:

- v právě uplynulém roce oslavila Městská knihovna 100. výročí svého založení ve kterém:
- uspořádala pro své čtenáře a obyvatele našeho města téměř 60 kulturních pořadů z nichž nejvýznamnějšími byly: VIVAT COMENIUS s vynikajícími umělci Š. Rakem a A. Strejčkem, zajímavou přednášku ing. Dobrého: Židé v ČR, historie, kultura, náboženství a současnost, region Hranice, pořad pro děti s paní J. Molavcovou: Pohádky pro šikovné děti, tradiční setkání s věrnými čtenáři knihovny a desítky dalších uskutečněných na Základních, středních školách, Klubu důchodců a Domově důchodců.
- pracovnice knihovny děkují všem věrným čtenářům Městské knihovny za přízeň, kterou jí v uplynulém roce věnovali. Vyjádřeno čísly to je 2 170 registrovaných čtenářů, kteří si vypůjčili téměř 90 tisíc knih a časopisů. Počet návštěvníků knihovny dosáhl počtu 17 500. Úctyhodná statistika, svědčící o kulturní a vzdělanostní úrovni obyvatel našeho města a nepostradatelnosti instituce zvané Městská knihovna.

nePŘEHLÉDnuto

- demontovaný stožár osvětlení ležící měsíce v zeleném pásmu v souvislosti se stavbou kosmetického salonu na tř. 1. máje zmizel. Konečně. Ted' už jen zbývá renovace poškozeného a došlapaného zeleného pásu
- ani v Hranicích nelze přehlédnout, co se děje v Čechensku. Hl. město Groznyj má název česky znějící - hrozný. Každý ví, co toto přídavné jméno znamená. Ovšem válka je hrozná! A co ruští „saldáty“ doveďte, to si pamatujeme velmi dobře. Také Maďaři, Poláci, Afgánci a i jiní.
- potřebujete využít zdejší telefonní služby? Marná je vaše snaha v době od 11.00 do 14.00 a po 16. hodině. V tu dobu vám nikdo neposlouží žádnou informací, můžete volat jen z okna. Ale chce to silný hlas (i nervy).
- sláva, už jsou k dostání stolní kalendáře pro rok 1995. Výběr sice nic moc, ale aspoň něco
- předvánoční nákupní mumraj se v lednu změnil v povánoční reklamní mumraj. Podle zpráv jasně vedou dětská zimní obuv a některé hračky
- nová fasáda bývalého hotelu Brno, dnes sídla České spořitelny a.s., kontrastuje s radnicí, která společně s budovou Besedy a socialistickým architektonickým paskvilem budovou pojišťovny patří k ostudě hranického historického jádra
- česká spořitelna zahájila provoz v nové budově s novou provozní dobou. Původní pracovní doba byla zkrácena o dvě hodiny. Místo od 8.00 do 18.00 bude expozitura k dispozici pouze do 16.00. Hleďme, nové prostory - nová pracovní doba !!?
- na vlastní oči jsme 16.1.1995 viděli na náměstí T.G.M. před květinářstvem Maja redakční vůz televize NOVA, z něhož se vyřítíl kameraman a populární spisovatel a redaktor Radek John. Co z Hranic uvidíme?

Postřeh: O obchodování s cennými papíry slyšíme v současnosti dnes a denně. Ale to přece není nic nového. Vždyť trh tohoto druhu byl už za komunistů. Nebo jste už zapoměli na ty obrovské fronty na toaletní papír?

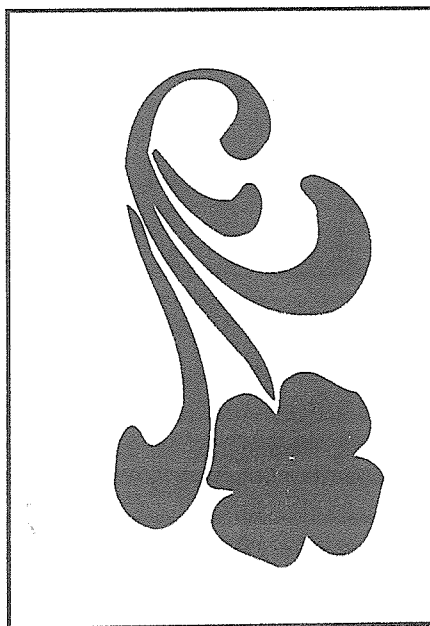
JAN ZAHRADNÍČEK (1905-1960)

17. ledna uplynulo 90 let od narození katolického básníka a překladatele, který se octl jako celá řada jemu podobných po nástupu komunistů k moci v nemilosti a také ve vězení. Na následky tohoto věznění předčasně zemřel. V mládí studoval na Karlově univerzitě, ale studia nedokončil. V r. 1936 se natrvalo přestěhoval do Uhřínova, pak pracoval v redakcích v Brně. R. 1951 byl odsouzen na 13 let a propuštěn těsně před smrtí. Co spáchal? Byl obviněn jako „údajný člen“ jakési „ilegální skupiny“. Trest odpykával v Praze, Brně, na Mírově a v Leopoldově. Samá „vyhlášená“ zařízení pro převýchovu režimu nepohodlných. Krutost nelítostného rozsudku je i v tom, že ve vězení se octl člověk drobné až křehké tělesné konstituce. Od dětství byl postižen deformitou hrudní páteře i hrudního koše. Trpěl dechovými potížemi, průduškovými katary, nepravidelnou srdeční činností (fibrilace síní s nepravidelnou činností komor). Naposledy to bylo r. 1949. Vždy se po léčbě cítil mnohem lépe. Jak mohlo působit vězení na dlouhodobě vážně nemocného člověka!

Další otřesnou ranou byla tragická zpráva, kterou vězeň Zahradníček dostal v září 1955. V třebíčské nemocnici umíraly na otravu houbami jeho žena a tři děti - Jan, Zdislava a Klárka. Lékařům se manželku a syna podařilo zachránit, ale obě dcerky zemřely. Vězni byla povolena dovolená na pohřeb s výslovným příslibem, že se už nebude muset do vězení vrátit. Závěr této celé tragédie byl ranou číslo tři. Správa věznic učinila krutý zert. Zahradníček se musel vrátit po čtrnácti dnech zpátky na Mírov a odpykat další čtyři roky.

Věznění i smrt dětí se promítly do tvorby básnickovy, protože tvořil i ve vězení (na příkaz tehdejšího ministra Čepičky dostal povolení legálně psát a dostával i papír a tužku, což dříve musel před bachaři pečlivě skrývat). Vznikla tak sbírka Dům

strachu obsahující verše z let 1951-1956 a sbírka Čtyři léta zahrnující verše z let 1959 - 60 hlavně z Mírova a Leopoldova. Jak zemřel tento básník, lyrik humanity? Uplynulo jen pár měsíců po propuštění z komunistického koncentráku. Zahradníčkův zdravotní stav byl velmi povážlivý. Měl jet do Brna na prohlídku k profesorovi Pojerovi. V říjnu 1960 se mu jedné noci udělalo zle a tak jej sanitka odváží do třebíčské nemocnice. V autě se Zahradníčkovi přitížilo, nebyl schopný popadnout dech a skonal. Auto zavezlo mrtvého básníka zpět domů. Byl pátek dne 7. října 1960.

9. října byl pohřben na uhřínovském hřbitově.

Jan Zahradníček byl básníkem nejvyšších mravních hodnot, básníkem rodiny a dítěte (viz dílo Chléb, dítě ve snu), byl básníkem zneuznaného, pohrdaného a odmítaného, byl básníkem toho, co se označuje jako „znamení odporu“. Už ve třicátých letech kritik F. X. Šalda o něm řekl: „Není pochyby o tom, že Zahradníčkem vstoupil do české poezie NĚKDO. Opravdový básník vyhraněného charakteru, muž, který žije intenzivním vnitřním životem a dovede mu dáti již dnes výrazný tvar“. Pro komunisty a jejich diktaturu byl nežádoucí.

Vyškrtli jej na desítky let ze vší literatury. Neznají ho celé generace. Ani r. 1968 jej nestačil tv plně míře oživit, protože následná normalizace zase vše spolehlivě zařídila. Byl „objeven“ až po listopadu 1989. Dosud není v učebnicích, jen v pomocných materiálech. Ale o umění včetně básnického není dnes mezi mladými tolik zájmu. Bude to ještě chvíli trvat, než vejde ve známost srovnatelnou např. s Hrubínem, Seifertem nebo někým jiným.

Zpracováno podle knihy A. Kratochvíla „ŽALUJI“, díl II.

J.K.□

Slzících očí teď
miliony jsou,
které tvář drahou jim
spatřit nemohou.
Ustrň se, Ježíši,
dopřej návrat nám
k domovům svobodným,
k slunci, ke hvězdám.

Slzících očí teď
miliony jsou,
které tvář drahou jim
spatřit nemohou.
Od světa Tvého nás
dělí krutá mříž;
z úzkostí žalárních
prosby naše slyš.
Vrať otce synům svým,
syny matkám zas,
rozkleň nad domovy
pokojný svůj čas.
Od světa Tvého...

Tyto verše napsal J. Zahradníček jako text k largu z Novosvětské symfonie pro společenské houslisty, který pak tklivou melodií Larga hrával a k tomu krásně zpíval text. Mladík, hrající tak krásně na housle, byl odsouzen k trestu smrti.

□

Z BLOKU MĚSTSKÉ POLICIE

*
Týden od 9. do 16.1.1995 bychom mohli označit s trochou nadsázky jako potýkání se strážníků s močícími podnapilými muži.

*
První takovýto hříšník byl strážníky viděn v úterý 10.1 krátce po třinácté hodině na Masarykově náměstí. Jedenadvacetiletý mladík z Brna si ulevoval na „budku“ u parkoviště.

Další dva mladí pánové (19 a 20 let) znečišťovali stejným způsobem veřejné prostranství u vchodu do Investiční a poštovní banky v Janáčkově ulici ve čtvrtku 12.1.1995.

Třetí případ se odehrál před restaurací Tarok na Masarykově náměstí v neděli 15.1.1995 asi v 1.30 hodin. Jedenatřicetiletý muž „po odlehčení“ na chodník odmítl strážníkům prokázat svou totožnost, nereagoval na jejich výzvy, a proto byl předveden na obvodní oddělení Policie.

*
V pondělí 16.1.1995 strážníci po oznámení zjistili, že je poškozené okno v objektu kuželny (v areálu letního kina). Protože bylo důvodné podezření z vloupání do objektu, bylo místo zajištěno a případ předán Policii ČR.

Martin Lebduška, městská policie Hranice

KRIMINALITA HRANICKA ZA R. 1994

V r. 1994 byl zaznamenán pokles tr. činnosti oproti r. 1993 o cca 10%.

Za celý rok bylo přijato od občanů na OO PČR Hranice celkem 3050 oznámení o různé tr. činnosti. Občané převážně oznamují různé krádeže, zejména se jedná o tr. činy, které byly spáchány neznámými pachateli. Jen ve výjimečných případech občan oznámí tr. činnost i pachatele. Ale od toho je policie, která zjišťuje pachatele tr. činnosti.

V uvedeném období zde bylo tedy evidováno celkem 2149 spáchaných přestupků, z nichž některé byly vyřízeny blokově a některé byly zaslány správnímu orgánu k rozhodnutí. Celkem 476 věcí bylo zasláno k projednání různým institucím, které rozhodují ve správním řízení (správní orgán MU, DI, voj. policie). Objasňovanost u přestupků, tedy protizákonného jednání nižší společenské nebezpečnosti, než u tr. činu, je cca 50%.

Tr. činů je zde evidováno za r. 1994 celkem 1077. Převážnou část této tr. činnosti je majetková TČ. Nejvíce je odcizeno jízdních kol - 124, kde je objasňovanost cca 15%. Dále pak krádeže vloupáním do restaurací, obchodů, bytů, zejména pak chat, motorových vozidel, odcizení motorových vozidel jak dvou, tak jednostopých. Nejvyšší objasňovanost je u závažné tr. činnosti, jako jsou znásilnění, vraždy, loupeže, těžké ublížení na zdraví a pod. Pokud se týká vražd, v r. 1994 byly v okrese Přerov spáchány celkem 3, všechny byly objasněny. V rámci kraje bylo spácháno celkem 64 vražd, 1 je zatím neobjasněna. Z celkového počtu tr. činů bylo objasněno cca 45%. Z 10 okresů v rámci SvMor. kraje je Přerov v objasňovanosti na 3. místě, v rámci ČR na 22. místě. Pokud se týká pachatelů tr. činnosti, 201 bylo z našeho okresu, tj. celkem 70,2%. Mladiství se podílejí na spáchaných skutcích 20%.

Mimo tyto základní úkony policie provádí i různá šetření týkající se např. plnění úkolů na úseku zbraní a střeliva, pátrání po osobách, motorových vozidlech, odcizených věcech, asistence pro soudy, zdravotnická zařízení, předvádění pro oprávněné instituce, zejména pro soudy, úkoly na úseku správní agendy - občanské průkazy, řešení dopravních nehod atd.

Zejména v poslední době se opět vyskytují případy různého fetování a požívání drog - marihuany. Poslední případ z konce r. 1994 byl po zadokumentování a zjištění původu a výrobce drog předán vyšetřovateli k zahájení tr. stíhání pro tr. činy nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů dle §187 r.z. a tr. čin. šíření toxikománie dle §188a tr. z. Mladí pachatelé si však hledají nové cesty a místa k požívání drog.

I v r. 1995 bude policie provádět další opatření a preventivní akce ke snížení kriminality.

SPORT

XIII. ročník novoročního turnaje starých gard v halové kopané

Pořadatel FC Dukla Sekopt Hranice vzorně zorganizoval již XIII. ročník novoročního turnaje starých gard v halové kopané „O putovní pohár velitele posádky Hranice“. Na palubovce SOUs se střetli bývalí hráči a příznivci kopané (turnajovým způsobem každý s každým). Omluvily se na poslední chvíli celky Nového Jičína a celek z PLR. Palmu vítězství si nakonec odnesli domácí hráči Dukly Sekopt Hranice. Hlavním sponzorem turnaje byla firma Wellart z Hranic. Nejlepším hráčem byl vyhlášen: L. Blažek ze Vsetína, nejlepším střelcem R. Vicher (8 branek) z Dukly Sekopt, nejlepším brankářem se stal M. Malúšek z Hluku a cenu pro nejstaršího hráče převzal Z. Krčmář z KUNZu Hranice (51 let).

Výsledky turnaje

Dukla Sekopt: Vsetín 1:1, Hluk 5:2, KUNZ 1:1, Přerov 2:1, Val. Mez. 8:1

Vsetín: Hluk 2:2, Přerov 5:1, KUNZ 2:0, Val. Mez. 2:0

Hluk: KUNZ 2:0, Přerov 1:0, Val. Mez. 5:2.

KUNZ: Přerov 0:0, Val. Mez. 1:1

Přerov: Val. Mez. 5:0

Boj o první místo byl dramatický. „Starí gardisté“ Dukly zvítězili díky lepšímu brankovému rozdílu. Zklamali „starí gardisté“ Kunzovky (zejména v zápasech se Vsetínem a Hlukem).

Tabulka

1. Dukla Sekopt Hranice (17:6)	8 b.
2. Vsetín (12:4)	8 b.
3. Hluk	7b.
4. Přerov	4b.
5. KUNZ Hranice	3b.
6. Valašské Meziříčí	0b.

Na 14. ročník v lednu 1996 se těší

nejen pořadatelé, ale i hráči a diváci, pro které byla sobotní klání nepopsatelným zážitkem.

NOBE □

Kopaná přípravné zápasy na sněhu

MUŽI

KUNZ Hranice A - TOMIS Vsetín 7:2

branky domácích: Jeřábek 4, Svedek, Zatloukal, Študent

KUNZ Hranice A - Dukla Sekopt Hranice 5:0

branky domácích: střelci branek nenahlášeni

KUNZ Hranice B - Hustopeče 9:0

branky domácích: střelci branek nenahlášeni

DOROST

starší dorost KUNZ B - Hulín 4:1

ml. dorost KUNZ - Hulín 1:1

Halová kopaná

dorostenecký turnaj v hale SOUs Hranice

V neděli proběhl v hale SOUs turnaj dorostenců, kde si velmi dobře vedli chlapani domácího Kunzu A. Turnajem prošli brilantním způsobem, když ztratili bod jen s PS Přerov. Výsledky hranických dorostenců : KUNZ - PS Přerov 4:4, - N. Jičín 6:1, - Bystřice p. H. 8:1, - Vsetín 8:2, - S. Olomouc B 5:3.

Konečné pořadí

1. KUNZ Hranice A	13b
2. S. Olomouc B	12b
3. Nový Jičín	7b
4. PS Přerov	7b
5. Vsetín	3b
6. Bystřice	1b.

NOBE □

RODICE BUDOUCÍCH PRVNÁČKŮ

zve ZŠ 1. máje 357 k zápisu do 1. tříd, který se koná v pátek 20. ledna od 8.00 hod. do 18.00 hod. , v sobotu 21. ledna od 8.00 hod. do 11.00 hod.

Můžeme nabídnout širokou škálu nadstandardních činností:

- škola má dlouholetou tradici v odborné a vysoce kvalifikované výuce cizích jazyků. Vyučujeme od 3. ročníku 4 hodiny týdně AJ, NJ a FJ podle nejmodernějších zahraničních učebnic, pomocí audiovizuální techniky, efektivními metodami.

Organizujeme výměnné zájezdy dětí do Anglie a Francie.

- výtvarný kroužek pro žáky 1. - 4. ročníků
- pro žáky 1. a 2. roč. výtvarnou, pracovní a pohybově hudební výchovu (při ŠD)
- pohybové hry v každém ročníku
- plavecký výcvik pro žáky 3. a 4. roč. na krytém bazénu v Přerově
- školu v přírodě pro 4. roč. na Vičanově
- kroužek práce na počítačích pro 4. roč.
- pro postižené žáky zdravotní TV
- logopedickou péči pro žáky 1. roč.
- spolupráci s oddílem lehké atletiky TJ KUNZ Hranice
- šachový kroužek

*K zápisu si nezapomeňte vzít občanský průkaz nebo rodný list dítěte.
Těšíme se na Vašeho prvňáčka!*

Insert je strom

jehož ovocem je úspěch a zisk?

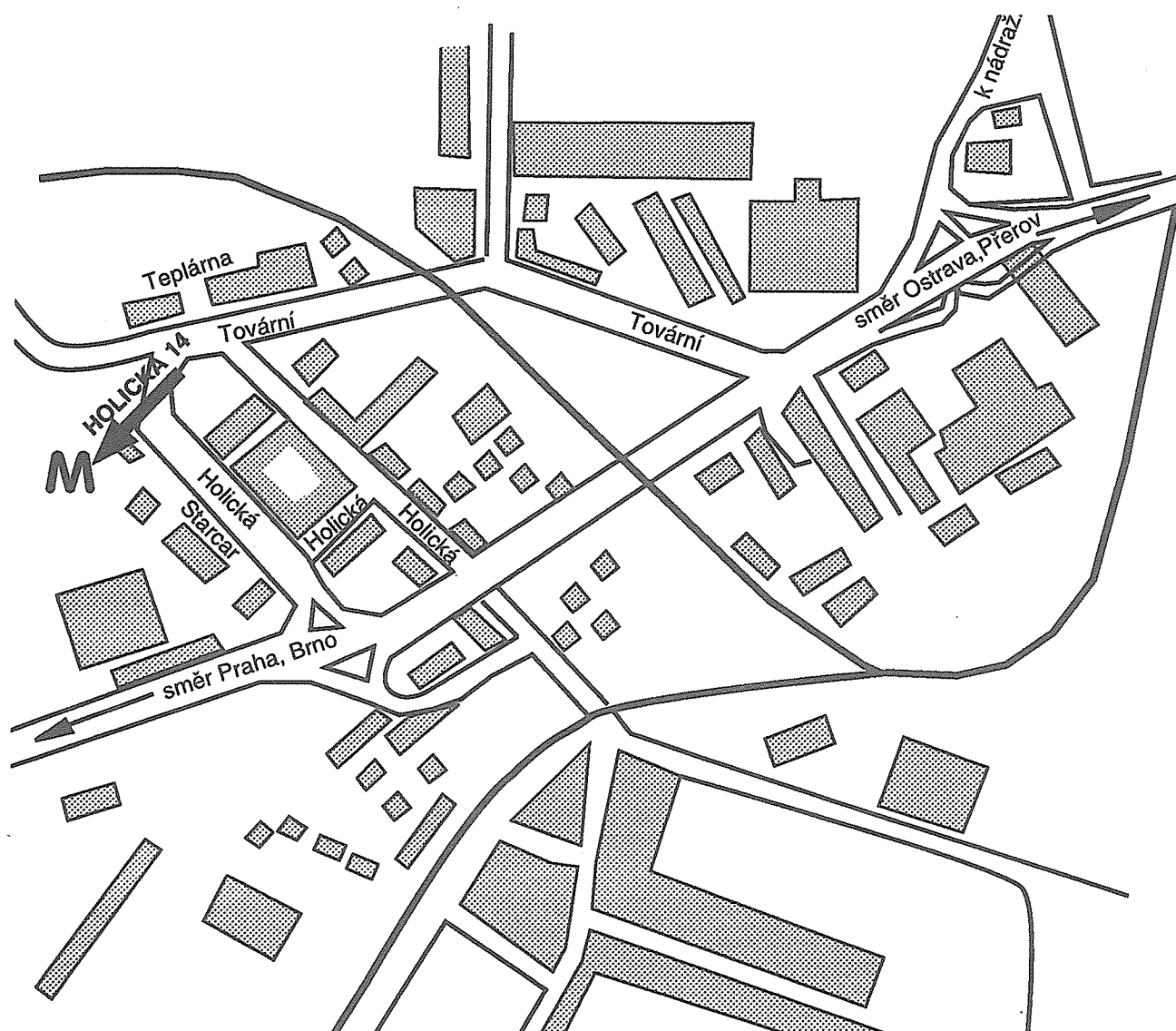
Inserujte s úspěchem

v týdeníku

PŘEHLED

Inzerát byl převzat z prvního čísla 3. ročníku
Přehledu roku 1932. A je platný i dnes.

Nauštíte naši prodejnu telefonní techniky

Orientační bod: vjezd vedle prodejny Starcar.

*Rádi Vás uvítáme a poradíme
u příjemném prostředí s barem.*

Uvítáme nové spolupracovníky v našem kolektivu

RYCHLÉ SPOJENÍ

Autorizovaný dealer

EuroTel

mobilní telefony

**MOBILNÍ TELEFON
JE TAM
KDE JSTE VY**

Montela

OLOMOUČ, Holická 14

Telefon: (068) 52 25 125

Tel./Fax: (068) 52 26 491

KINO SVĚT

Začátky představení
v kině Svět jsou denně
od 18.³⁰ hod.

19. - 22. (čt - ne)

HRAD Z PÍSKU

Mládeži přístupno. Český film. Dvě ženy, jedna dívka a jeden muž v zajetí slov. Hrají Chantal Pullain, Lucie Vondráčková, Karel Roden a Jana Brejchová. 80'.

23. - 25. (po - st)

VOJNA NENÍ KOJNÁ

Mládeži přístupno. Americký film, česká verze. Švejk made in USA, aneb dobře maskovaná komedie. 93'.

26. - 29. (čt - ne)

PRAVDIVÉ LŽI

Mládeži přístupno. Americký film, titulky. Vést dvojí život není snadné ani pro Arnolda Schwarzeneggera. Ostatně uvidíte to sami v nové akční komedii. 135'.

Každou neděli ve 14.30 hod.
hrajeme filmy pro mládež.

22. (ne)

KDOPAK TO MLUVÍ 3.

Mládeži přístupno. Americký film, česká verze. Další příhody oblíbené rodiny. John Travolta a Kirstie Alleyová v hlavních rolích úspěšné rodinné komedie. 97'.

20.1. (pá) 8.00 a 9.30 hod

JAK SE BRÁNIT ZLOČINU

Přednáška a vystoupení na aktuální téma. Účinkují dr. Budínský, dr. Nováková a dr. Novák. Určeno pro 2. stupeň ZŠ.

JMÉNA Z KALENDÁŘE

Týdny nového roku utíkají jako voda. Chcete si říci, že Vánoce byly nedávno a přitom tu máme před sebou 5. týden r. 1995. A jména Slavomír, Zdeněk, Milena, Miloš, Zora, Ingrid a Otýlie.

Minulý týden byl ve znamení slávy, také lze říci ve znamení slavných a oslavných jmen. V následujícím týdnu je konkurence tohoto druhu na nule, zato však, co se jmen týče, probíhá týden ve znamení milosti a štěstí. Tak třeba po sobě jdoucí Milena a Miloš. Jsou si nápadně podobná svou podobností s přídavným jménem MILÝ. Milena, což znamená „milostí obdařená“ je skutečně odvozena od slova milý příponou -ena (takhle je to např. i u Blaženy - od přidávaného jména blahý). Jméno Miloš je od téhož slova odvozeno po způsobu staročeských jmen, jako např. Dobroš (dobrý), Drahoš (drahý) ap. Je ovšem pravda, že někdo, koho oslovujete jako Miloš, může mít jméno zcela jiné, třeba Miloslav anebo Radomil, Dalimil. Skoro by mohl nastat okamžik, že budete-li chtít nějakého svého známého Miloše potěšit dárkem k jmeninám, budete se ho muset zeptat, zdali má toto jméno opravdu ve svém občanském průkazu. Dotyčný určitě pochopí, že nechcete utrácet za dary pro někoho, kdo má svátek v úplně jiný den a měsíc. Ale dost. Dost bolo Milen a Milošů. Podívejme se na Otýlii. Tohle jméno je poněkud komplikované, vrtkavé. Vnáší však do následujícího týdne štěstí a to jak známo, vrtkavé je. Takže stručně a jasně: jméno vzniklo ve staré němčině, tam mělo podobu Otilia nebo Odilia. Bylo tak ženským protějškem ke jménu Otilo (Odilo). A to zase byla zdobnělná jména Ota (Oda). Ale to ještě není vše, jméno Ota či Oda je domácké vyjádření jmen jako je Otburg či Otrfied a v takových jménech se skrývá slovo starosaské ÓD či staroněmecké ÓT a to právě znamená „štěstí“. Takže už víte. Není zkrátka nad stručně a jasně!

Mezi méně komplikovaná jména příštího týdne patří Zora. Zní poněkud cize, ba i světově, je však ve skutečnosti známo už ze staročeštiny, kde znamenalo „jitřenka“. Zora je tedy děvče čilé, čisté, jasné a do růžova jako je svítání. Tu světovost ponecháme Ingrid. Je to jméno severské a majitelka takového jména se může cítit v bezpečí, protože nad ní drží ochrannou ruku starogermánský bůh ING (pozor, nemá nic společného s titulem); jméno Ingrid tedy znamená přibližně „jezdčyně chráněná Ingem“. Takže milé Inky, směle na koně nebo za volant.

Zbývá ještě Zdeněk a Slavomír. Zdeněk je hojně užívané jméno a jde o domácí podobu jména Zdislav, či staršího Zdeslav. To počáteční Zde - souvisí s významem „zde slavný“, nebo se Sdě-, které můžeme najít např. v ruském slovese sdělat' (udělat) a tady by smysl byl „dělající slávu“. Takže se vlastně dovídáte spíše o původu jména Zdislav než Zdeněk. Ale opravdu je to téměř totéž a protože v následujícím týdnu máme v kalendáři Zdislavu, tak už naše informace předbíhá.

Závěr patří Slavomírovi, který je ovšem v daném týdnu první na řadě. Ale o něm jste se mohli zase dočíst v minulém čísle Přehledu jako o jednom z těch slavných a tak ho nechme vedle míru slavit pokojně i svůj svátek. Blahopřejeme jemu i ostatním v týdnu od 22. do 28. ledna a na shledanou příště.

J.K. □

INFORMACE Z HRANICKÉ KULTURY OZNÁMENÍ

Městské muzeum a galerie oznamuje, že od ledna 1995 budou pracovní muzea přeneseny do Zámecké ulice č. 118 (budova Městské knihovny, 1. patro). Zde budou jeho pracovníci poskytovat badatelské a informační služby veřejnosti každý čtvrtek v době 9.00 - 15.00 hodin. V případě návštěvy v jiných dnech se ohlaste telefonicky předem na číslo 201390, případně 272256.

Podepsané články nemusí vyjadřovat názory redakce. Vydává firma 2H se sídlem v Hranicích.
Týdeník PŘEHLED - reg. zn. Sm 101, adresa redakce: Hranice, Radniční ulice 436, tel.: 0642/202532
PŘEHLED VI. ročník, Č. 2, 3. TÝDEN

Připravili: Ilona Bartošová, Oli V. Helcl, Roman Helcl, Jiří Krumník a Bedřich Novák.

Sazbu, tisk a inzeráty upravilo **STUDIO 2H** - Hranice, provoz Olomouc, Kosmonautů 8, tel.: 068 / 55 16 139